

Iz Ljubljane. V ponedeljk popoldne enmalo pred 5. uro je strel topov na gradu oznanil prebivavcem ljubljanskega mesta veseli prigodek srečnega rojstva cesaričinje, in kmali potem je naznanjal razglas gosp. deželnega poglavarja, da ob 10. drugega dne se bo zahvalna pesem pela v škofijski cerkvi v zahvalo Vsegamogočnemu, da je presvitla cesarica srečno prestala porod. Včeraj dopoldne ob desetih so peli svitli knezoškof slovesno pesem „Bog Tebe hvalimo“ v stolni cerkvi, v kateri se je snidilo zraven gosp. deželnega poglavarja mnogo častnikov vojaških in vradnikov vsih razdelkov, mestnih odbornikov in ces. učiteljev, kakor tudi obilo pobožnih družih stanov. Zvečer je bilo gledišče razsvitljeno in v praznovanje veselega prigodka „cesarska pesem“ prepevana.

Iz Ljubljane. * V saboto (10. dan t. m.) ob 1. uri popoldne bo gosp. Fleišman začel za letošnje šolsko leto praktično razlaganje rastlin znanstva (botanike) v učilnici tukajšnjega 8. gimnazialnega razreda; kakor hitro pa bo vreme dopustilo, bo učil na c. k. botaniškem vertu vsako sredo in saboto ob 6. uri popoldne. Ker vsakdo, kdor koli hoče, se tega nauka, ki sega v obertnijstvo, kupčijstvo, kmetijstvo in življenje sploh, zamore brez plačila vdeležiti, damo to sploh na znanje. Veselo je bilo dosedaj slišati, da vsako leto je obilo tukajšnjih gimnazialnih učencov, pa tudi družih oseb, katerim je mar poznati koristne pa tudi škodljive rastline, se vdeležilo rastlinoznanskega nauka, za katerega je na tnkajšnjem botaniškem vertu vse dobro oskerbljeno. Krajnska „flora“ je bogata in zatega voljo je že marsikak visokoučen botanikar naš botanišk vert z radostjo obiskaval in mu hvalo pel tudi v ptuji deželi.

Novičar iz raznih krajev.

Po žalostni novici v saboto, ki jo je nenadoma prinesel telegraf s sledečimi besedami „Oest. Corr.“: „Iz Berolina nam je ravno došlo preganljivo naznanilo, da je car rusovski Nikolaj v petek dopoldne ob 9. uri umerl“, — je sledila v ponedeljk vesela druga, ki jo je prinesel tudi telegraf iz Dunaja, da je presv. cesarica naša srečno rodila cesaričinjo. Od poslednjega prigodka nam dosihmal še ni več znanega, kakor to, da namesto dunajskega velikega škofa, ki je še v Rimu, v katerega predpraviče pa spadajo take duhovne opravila pri cesarski rodovini, je včeraj popoldne novorojeno princesinjo kerstil posvečeni škof dr. Zenner, in da botra ji je bila mati cesarjeva presvitla nadvojvodinja Zofija, po kateri je tudi princesinja kerstno ime prejela. Dojila jo bo žena c. k. dvornega inženirja Hoch-a iz českih Skalic. — O smerti cara Nikolaja piše „Oest. Corr.“ 3. dan t. m. sledeče: „Žalostna novica, ki smo jo včeraj povedati imeli, napolnuje vse serca s silno britkostjo. Vse prigodbe, ki so se poslednji čas naključile o zadevah Turčije, zginejo danes pred žalostnimi občutki, v katerih serca koperné zavolj velike zgube, ki je vso Evropo zadela po smerti enega naj veljavniših vladarjev. Tridesetletno dōbo Nikolajevega vladarstva bode zgodovina vsigdar prištevala naj slavnijim časom Rusije, pa ime in spomin rajnega cesarja sega tudi v vse važne evropske prigodbe, ki so se primerjale v tem dolgem in mnogo pomenljivem času“. „Tolažbo v ti žalosti — pravi vladni list na zadnje — zamoremo najti le v spoštovanja vrednih lastnostih sina in naslednika njegovega, cara Aleksandra II., od katerega smemo pričakovati, da bodelo miru, ki se je z dovoljenjem rajnega ravno imelo začeti, v blagor vsim narodom doveršiti pomagal“. Res je nepričakovana smert mogočnega rusovskega cesarja pretresla vseh svet, vse govori od njega, vsi časniki so polni njega; — umerl pa je ravno, tako rekoč, v tistem trenutku, ko je imel izgovoriti zadnjo besedo, po kateri bi bil dal svetu mirno spravo, ali pa vžgal plamen vojske po vsi Evropi. Za katero boleznijo je umerl, se

še nič gotovega ne vé; zbolel je 28. febr., eni pravijo za gripo, drugi za pljučnico; eni za putiko, drugi za merturom, 2. dan t. m. zjutraj zgodaj je bil previden z zakramenti umirajočih, se je poslovil od cesarice in otrok, vsacega posebej s krepkim glasom blagoslovil in v popolni zavesti mirno v Gospodu zaspal. Tako je pisal grof Münster od smertne postelje 2 marca zjutraj ob 6 uri v Berlin pruskemu kralju. Rajni car je bil rojen leta 1796 in je vladarstvo nastopil za bratom svojim Aleksandrom I. 1. dec. 1825; potem ko se je njegov stareji brat Konstantin odpovedal vladi; že leta 1817 se je oženil s prusko princesinjo Karolino, ktera prestopivši v pravoslavno cerkev je ime Aleksandre dobila; razun vdove cesarice je zapustil 6 otrok: Aleksandra, rojenega 29. aprila 1818, za tem cesaričinji Marijo in Olgo, za tema Konstantina, rojenega 21. sept. 1827, in pa Nikolaja in Mihela. — Koj po smerti svojega očeta je Aleksander vladarstvo pod imenom Aleksandra II. nastopil, in deržavni velikaši s posadko v Petrogradu so mu koj prisegli. — Kaj bo sedaj? se uprašuje od vsih strani? Odgovor le sam Bog vé. Aleksander je po vsem, kar se je dosihmal od njega čulo, miroljuben, in po pravici se veliko upanje stavi na-nj. Ali prezreti se ne smé, da ste na Rusovskem dvé mogočne stranki, ktere ene je zastopnik mlajši brat Konstantin in ktera ni tako miroljubna kot ona, ktere zastopnik je sedanji car Aleksander. Da se bojo zavolj smerti Nikolaja pomenki pooblastencov, ki bi se bili sicer na Dunaji imeli 7. dan t. m. začeti, nekoliko zakasnili, je gotovo, zakaj rusovska poslanca Goršakov in Titov morata sedaj počakati pooblastenja svojega novega cara.

Jezikoslovne drobtinčice.

Ne Kozaki ampak Kosaki — ne landšturm ampak černa vojska.

Navadno naši gospodje pisatelji pišejo Kozaki in ravno tako tudi Nemci Kosaken. Oboje je napačno; pravo je Kosaki in Kossaken. Vredništvo je te dni prebiraje neko zgodovinsko knjigo zadelo naključeno na tole: „Množica maloruskih kmetov se je po nagonu poljskega kralja naselila ob doljnem Dnepru in Donu, da bi gojzde in ribstvo varovala zoper Tatare. Čedalje več ljudstva je dohajalo in iz male množice je kmali izrastel mnogobrojen narod, čigar poglavno mesto je stalo Kerzonu nasprot. Kosa (Sense) je bilo izperva tega naroda orožje, — odtod dežela „donskih kosakov“. Poljci pa so Kosake preveč stiskali, zatega voljo so se ločili od njih“. — Po pravem moramo tedaj izgovarjati in pisati Kosaki, in za nemško besedo „Sensenmänner“ nam ni treba druge iskati.

Čudno je tudi, da v nekterih jugoslavenskih časnikih nemška beseda „Landsturm“ stanovitno mora za slavensko veljati, na priliko: „uregjenje landšturma razpisano je“ itd. — Saj imamo vendar dobro iz ust ljudstva vzeto slovensko besedo, ki se veli „černa vojska“. Beseda „černa“ zaznamuje prav dobro obilost bojnikov v vojski občnega oboroženja, ker tudi sicer zaznamujemo obilo množino ljudi s tim, da pravimo: „vse černo jih je bilo“.

Vredništvo.

Stan kursa na Dunaji 5. marca 1855.

Obligacije	5 %	84 1/8 fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 1/2 fl.
deržavnega	4 1/2 %	73 1/4 "	Windsgrac. " "	20 " 29 "
dolga	4 %	64 "	Waldstein. " "	20 " 28 3/4 "
	3 %	50 "	Keglevičeve " "	10 " 11 1/2 "
	2 1/2 %	41 1/2 "	Cesarski cekini.	5 fl. 50
Oblig. 5 % od leta 1851	B 95		Napoleonor (20 frankov)	9 fl. 46
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	72 1/2 "		Suverendor	17 fl. 6
Zajem od leta 1834	218 "		Ruski imperial	10 fl. 30
" " 1839	121 1/2 "		Pruski Fridrihsdor	10 fl. 30
" z loterijo od leta 1854	107 3/2 "		Angleški suverendor . . .	12 fl. 20
" národni od leta 1854	87 1/8 "		Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl. 25 fl.	

Loterijske srečke:

na Dunaju } 28. februarja 1855: 89. 15. 77. 23. 41.
v Gradcu } 12. 18. 5. 4. 56.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 10. marca 1855.